

Sygn. akt X K 927/12

II. WYROK

b.a) W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 maja 2014r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia X Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Anna Mizak

Protokolant Elżbieta Rębisz

przy udziale Prokuratora: Lidii Skoczylas, Małgorzaty Musiał, Łukasza Łapczyńskiego oraz Piotra Antoniego Skiby

po rozpoznaniu w dniach: 21 listopada 2013r., 16 stycznia 2014r., 04 kwietnia 2014r., 16 kwietnia 2014r., 23 kwietnia 2014r. oraz 29 maja 2014r. sprawy

D. S.

s. W. i C. zd. R.

ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

w okresie od dnia 21 listopada 2010 roku do dnia 21 lutego 2011 roku w W.nie sporządził i przedłożył Komisarzowi Wyborczemu w W.sprawozdania finansowego Komitetu Wyborczego Wyborców (...)

tj. o czyn z art. 202j ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 1998 roku Ordynacja Wyborcza do rad gmin, powiatów i sejmików województw

orzeka:

I. oskarżonego D. S. uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu;

II. na podstawie art. 632 pkt. 2 kpk koszty postępowania przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt X K 927/12

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Postanowieniem z dnia 23 września 2010 roku Komisarz Wyborczy w W. przyjął zawiadomienie o utworzeniu Komitetu Wyborczego Wyborców (...), którego pełnomocnikiem wyborczym i jednocześnie pełnomocnikiem finansowym został ustanowiony D. S.. Po zakończeniu wyborów zarządzonych na dzień 21 listopada 2010 roku, na przełomie listopada i grudnia 2010r. D. S. chcąc dopełnić ciążącego na nim - na mocy art. 84 ust. 2 ustawy z dnia 16 lipca 1998r. Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw - obowiązku złożenia sprawozdania finansowego o przychodach, wydatkach i zobowiązaniach komitetu wyborczego, a w przypadku braku wydatkowania jakichkolwiek środków przez komitet - oświadczenia o niewydatkowaniu środków finansowych,

zastępującego sprawozdania finansowe z działalności komitetu wyborczego, zwrócił się o pomoc (przekazanie druku takiego oświadczenia, bądź sprawozdania) do swojego szwagra J. A., który był kandydatem przedmiotowego komitetu wyborczego do Rady Gminy O. i kandydował w wyborach do rady gminy O. we wcześniejszych latach. J. A. zadeklarował, iż posiada druk oświadczenia o niewydatkowaniu środków finansowych przez komitet wyborczy, ponieważ takie oświadczenia składał w poprzednich latach. Umówił się z D. S., że zaktualizuje dane w oświadczeniu, wydrukuje je i przekaże mu do podpisu. Kilka dni później D. S. udał się do J. A., od którego otrzymał gotowe do podpisu oświadczenie o niewydatkowaniu środków finansowych przez Komitet Wyborczy (...). D. S. opatrzył przedmiotowe oświadczenie podpisem w obecności J. A. i zabrał je ze sobą celem wysłania go do biura Komisarza Wyborczego w W.. Następnie D. S. wysłał przedmiotowe oświadczenie na adres Krajowego Biura Wyborczego Delegatura w W. – nadając go listem zwykłym – w urzędzie pocztowym na terenie O. lub W., czyniąc to w drodze do pracy. Po upływie dwóch tygodni J. A. zapytał D. S. czy wysłał przedmiotowe oświadczenie, na co D. S. potwierdził nadanie przesyłki za pośrednictwem Poczty polskiej. Oświadczenie nadane przez D. S. nie zostało doręczone do Delegatury Krajowego Biura Wyborczego w W..

D. S. nie był dotychczas karany sądownie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: wyjaśnień oskarżonego D. S. (k. 74, 280 akt sprawy X K 205/12, k. 55-57 akt sprawy X K 927/12), zeznań J. A. (k. 65 akt sprawy X K 927/12), zeznań świadka S. W. (k. 89-91 akt sprawy X K 927/12), dokumentacji dotyczącej Komitetu Wyborczego Wyborców (...) przekazanej przez Krajowe Biuro Wyborcze – Delegatura w W. (k. 69-84 akt sprawy X K 927/12), zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa wraz z załącznikami (k. 2-7 akt sprawy X K 205/12), kopii oświadczenia przedłożonego przez oskarżonego (k. 85 akt sprawy X K 927/12), pisma Poczty Polskiej S.A z dnia 07.05.2014r. (k. 100 akt sprawy X K 927/12) oraz pisma Krajowego Biura Wyborczego z dnia 07.05.2014r. (k. 101 akt sprawy X K 927/12), kart karnych (k. 127 akt sprawy X K 205/12 oraz k. 94 akt sprawy X K 927/12) .

Oskarżony przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego (k. 74 akt sprawy X K 205/12) nie przyznał się do popełnienia zarzuconego mu czynu i wyjaśnił, iż był pełnomocnikiem finansowym Komitetu Wyborczego Wyborców (...). Wskazał, iż wysłał oświadczenie zastępujące sprawozdanie finansowe komitetu wyborczego Komisarzowi Wyborczemu w W. za pośrednictwem poczty, który to list zwykły wrzucił do skrzynki przy placówce pocztowej. Jednocześnie oskarżony wskazał, iż nie przywiązywał wagi do wykonania tej czynności, albowiem Komitet Wyborczy Wyborców (...) nie wydatkował żadnych środków. Oskarżony wyjaśnił również, że nie miał żadnej informacji zwrotnej z Biura Komisarza Wyborczego, że stosowne oświadczenie nie wpłynęło i z tego powodu nie złożył na poczcie reklamacji dotyczącej zaginionej przesyłki. Ponadto oskarżony wskazał, że nie posiada żadnego dokumentu potwierdzającego nadanie oświadczenia listem zwykłym ani kserokopii samego oświadczenia. Oskarżony dodał, iż w dniu 25 listopada 2011 roku tj. niezwłocznie po powzięciu wiadomości o braku skutecznego doręczenia oświadczenia zastępującego sprawozdanie finansowe komitetu wyborczego oraz o wszczęciu postępowania karnego, złożył takie oświadczenie ponownie pomimo skutecznego upływu terminu.

W toku postępowania sądowego oskarżony również nie przyznał się do popełnienia zarzuconego mu czynu i złożył wyjaśnienia. Jednocześnie potwierdził w całości treść wyjaśnień złożonych w toku postępowania przygotowawczego (k. 280 akt sprawy X K 205/12 i 56-57 akt sprawy X K 927/12). Oskarżony podał, że na przełomie listopada i grudnia 2010 roku, nie był w stanie wskazać dokładnej daty, sporządził oświadczenie zastępujące sprawozdanie finansowe Komitetu Wyborczego Wyborców (...), które wysłał do Biura Komisarza Wyborczego. Oskarżony ponownie wskazał, że nadał opisane powyżej oświadczenie listem zwykłym w placówce urzędu pocztowego bądź też wrzucił list do skrzynki znajdującej się przed placówką, której lokalizacji nie był w stanie podać z uwagi na upływ czasu od dokonania tej czynności (k. 55). W dalszej kolejności oskarżony wyjaśnił, że w okresie roku czasu od momentu nadania listu zawierającego oświadczenie nie posiadał informacji, że oświadczenie nie zostało skutecznie doręczone do adresata. Oskarżony wyjaśnił również, że kiedy we wcześniejszym terminie składał inne dokumenty wymagane przez ustawę pracownik Biura Komisarza Wyborczego w W. weryfikował je oraz poprosił oskarżonego, jako pełnomocnika Komitetu Wyborczego Wyborców (...) o pozostawienie danych kontaktowych w razie zaistnienia jakichś wątpliwości w zakresie przedłożonej dokumentacji. Nadto oskarżony wskazał, że podczas składania przedmiotowych dokumentów

nie ujawniono żadnych nieścisłości, dopiero po opuszczeniu budynku przez przedstawicieli Komitetu oskarżony został poinformowany telefonicznie przez pracownika Biura o wątpliwościach odnośnie danych adresowych Komitetu, a konkretnie o konieczności ich doprecyzowania (k. 55). Oskarżony wyjaśnił, że ta okoliczność skłoniła go do zaniechania weryfikacji skutecznego doręczenia oświadczenia, albowiem uznał za oczywiste, iż dokument ten dotarł do Biura Komisarza Wyborczego w W.. Oskarżony wyjaśnił, że postępowanie w niniejszej sprawie zostało wszczęte po upływie przeszło roku od daty przeprowadzenia wyborów. Oskarżony wskazał ponownie, że wiadomość o braku skutecznego doręczenia oświadczenia zastępującego sprawozdanie finansowe powziął dopiero w momencie doręczenia mu wezwania na przesłuchanie za pośrednictwem funkcjonariuszy Policji. Podał, że następnego dnia po otrzymaniu wezwania złożył wymagane oświadczenie w Biurze Komisarza Wyborczego w W. albowiem chciał naprawić swój błąd. Oskarżony wskazał, że dopiero w trakcie przesłuchania dowiedział się, że został mu postawiony zarzut popełnienia przestępstwa. Odnosząc się do treści zarzutu oskarżony wyjaśnił, że wiedząc o ciąży na nim obowiązku sporządzenia sprawozdania finansowego na przełomie listopada i grudnia 2010 roku chciał sporządzić to sprawozdanie. Oskarżony wyjaśnił, że ponieważ pełnił funkcję pełnomocnika finansowego Komitetu pierwszy raz, zatelefonował do kandydata tegoż Komitetu J. A., który posiadał większe doświadczenie, gdyż uczestniczył w wyborach już wcześniej. Podał, że właśnie od J. A. uzyskał informację, że nie ma konieczności sporządzania sprawozdania, a wystarczy przedłożenie oświadczenia. Ponadto zadeklarował on pomoc oskarżonemu, ponieważ posiadał wzór stosownego oświadczenia z poprzednich wyborów, zadeklarował, że wprowadzi aktualne dane do tego wzoru, wydrukuje ze swojego komputera i tak przygotowane oświadczenie przekaże oskarżonemu. Oskarżony wyjaśnił, że faktycznie udał się do J. A., który wydrukował gotowe oświadczenie, oskarżony je podpisał, zabrał do wysłania, a następnie wysłał listem zwykłym na adres Krajowego Biura Wyborczego Delegatura w W.. Oskarżony wskazał również, że w późniejszym czasie J. A. pytał go czy wysłał oświadczenie, a w odpowiedzi oskarżony potwierdził wysłanie dokumentu do Biura Komisarza Wyborczego w W. (k. 55). Odpowiadając na pytania oskarżony wyjaśnił ponownie, że był pełnomocnikiem finansowym w Komitecie Wyborczym Wyborców (...) i w toku sprawowania tej funkcji miał świadomość jakie ciąży na nim obowiązki, wiedział m. in., że sprawozdanie finansowe musi wpłynąć do Biura Komisarza Wyborczego w W. w terminie 3 miesięcy od daty wyborów. Oskarżony wyjaśnił, że pomimo, iż początkowo oparł się na informacji uzyskanej od J. A., że w przypadku niewydatkowania środków finansowych przez komitet wyborczy wystarczy złożenie oświadczenia zastępującego sprawozdanie jednak później ugruntował swoją wiedzę sprawdzając to w przepisach ustawy – Ordynacji wyborczej do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw. Oskarżony potwierdził, że nadał oświadczenie listem zwykłym jednak nie pamięta, w której placówce pocztowej. Wyjaśnił on również, że wiedział o obowiązku złożenia oświadczenia, jednak nie miał świadomości, że jego niedopełnienie skutkuje naruszeniem przepisów karnych ustawy i naraża pełnomocnika komitetu wyborczego na odpowiedzialność karną (k. 56). Oskarżony wskazał, że nie wie dlaczego nie wysłał oświadczenia listem poleconym. Dodatkowo oskarżony wyjaśnił, że kandydat Komitetu Wyborczego Wyborców (...) nie został wybrany do Rady Gminy O. i że złożenie sprawozdania finansowego stanowi zakończenie działalności komitetu. Oskarżony wyjaśnił ponownie, że nie posiadał żadnej informacji, że oświadczenie nie dotarło do Biura Komisarza Wyborczego w W.. Wskazał, że Komisarz Wyborczy nie przypominał o obowiązkach powyborczych i nikt z jego Biura nie kontaktował się z Komitetem Wyborczym Wyborców (...) (k. 56).

Sąd zważył co następuje:

Oskarżonemu D. S. zarzucono, iż w okresie od dnia 21 listopada 2010 roku do dnia 21 lutego 2011r roku w W. nie sporządził i przedłożył Komisarzowi Wyborczemu w W. sprawozdania finansowego Komitetu Wyborczego Wyborców STRAŻAK tj. popełnienie czynu z art. 202j ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 1998 roku Ordynacja Wyborcza do rad gmin, powiatów i sejmików województw.

Zgodnie z treścią art. 84 ust. 2 ustawy z dnia 16 lipca 1998 roku Ordynacja Wyborcza do rad gmin, powiatów i sejmików województw pełnomocnik finansowy komitetu wyborczego w terminie 3 miesięcy od dnia wyborów przedkłada organowi, któremu komitet złożył zawiadomienie o utworzeniu komitetu, sprawozdanie finansowe komitetu wyborczego o przychodach, wydatkach i zobowiązaniach finansowych komitetu, zwane dalej "sprawozdaniem finansowym". Sprawozdanie finansowe powinno zawierać informacje o uzyskanych kredytach bankowych i

warunkach ich uzyskania oraz imienny wykaz wpłat od osób fizycznych, a także o korzyściach majątkowych. Jednocześnie zgodnie z treścią art. 84 ust. 2b przedmiotowej ustawy, w przypadku gdy komitet nie pozyskiwał i nie wydatkował środków, pełnomocnik finansowy komitetu wyborczego może złożyć właściwemu komisarzowi wyborczemu stosowne oświadczenie zastępujące sprawozdanie finansowe. Nadto – jak wynika z treści ust. 7 art. 84 rzeczony ustawy pełnomocnik finansowy komitetu wyborczego jest obowiązany przechowywać dokumenty związane z finansowaniem kampanii wyborczej przez okres 12 miesięcy od dnia wyborów.

Jak wynika zaś z treści art. 202j ust. 1 rzeczony ustawy odpowiedzialności karnej podlega pełnomocnik finansowy komitetu wyborczego, który w związku z wyborami do rad gmin, rad powiatów lub sejmików województw nie dopełnia obowiązku sporządzenia i przedłożenia w terminie komisarzowi wyborczemu albo Państwowej Komisji Wyborczej sprawozdania finansowego albo podaje w tym sprawozdaniu nieprawdziwe dane.

Przepisy w/wskazanej zostały uchylone poprzez wprowadzenie ustawy z dnia 05 stycznia 2011r. Kodeks Wyborczy, która weszła w życie z dniem 31 lipca 2011r. Treść przepisu art. 142 § 1 przedmiotowej ustawy stanowi – analogicznie do treści art. 84 ust. 2 ustawy z dnia 16 lipca 1998 roku Ordynacja Wyborcza do rad gmin, powiatów i sejmików województw – iż pełnomocnik finansowy, w terminie 3 miesięcy od dnia wyborów, przedkłada organowi wyborczemu, któremu komitet wyborczy złożył zawiadomienie o utworzeniu komitetu, sprawozdanie o przychodach, wydatkach i zobowiązaniach finansowych komitetu, w tym o uzyskanych kredytach bankowych i warunkach ich uzyskania. Natomiast zgodnie z treścią art. 509 § 1 ustawy Kodeks Wyborczy stanowi – analogicznie do treści art. 84 ust. 2 ustawy z dnia 16 lipca 1998 roku Ordynacja Wyborcza do rad gmin, powiatów i sejmików województw – iż odpowiedzialności karnej podlega pełnomocnik finansowy komitetu wyborczego, który w związku z wyborami nie dopełnia obowiązku sporządzenia i przedłożenia w terminie komisarzowi wyborczemu albo Państwowej Komisji Wyborczej sprawozdania finansowego o źródłach pozyskania funduszy oraz poniesionych wydatkach na cele wyborcze albo podaje w tym sprawozdaniu nieprawdziwe dane.

Poddając analizie materiał dowodowy zgromadzony w sprawie i ujawniony w toku rozprawy głównej, dokonując oceny tego materiału miał Sąd na uwadze fundamentalną w postępowaniu karnym zasadę domniemania niewinności oraz związaną z nią regułą in dubio pro reo, zgodnie z którą wobec występujących wątpliwości co do treści ustaleń faktycznych zgodnie z wersją oskarżenia – Sąd ma obowiązek wątpliwości te rozstrzygnąć na korzyść oskarżonego i przyjąć wersję, która dla tegoż oskarżonego jest najkorzystniejsza (por. wyrok SN z dnia 1.10.2002r., sygn. V KKN 238/01, wyrok SN z dnia 5.04.2000r., sygn. III KKN 60/98, wyrok SN z dnia 9.05.2002r., sygn. V KK 21/02 - KPK Komentarz, T.Boratyńska i in., Wyd.C.H.Beck, W-wa 2005r. s. 21-22).

Ujawniony w sprawie materiał dowodowy zdaniem Sądu w żaden sposób nie pozwolił na przypisanie oskarżonemu D. S. sprawstwa czynu zarzuconego mu w akcie oskarżenia oraz czynu wyczerpującego znamiona czynu z art. 509 § 1 ustawy z dnia 05 stycznia 2011r. Kodeks Wyborczy (stawa uchylająca ustawę z dnia 16 lipca 1998 roku Ordynacja Wyborcza do rad gmin, powiatów i sejmików województw). Nadto w sprawie zaistniały nie dające się usunąć wątpliwości, które zgodnie z zasadą in dubio pro reo wyrażoną w art. 5 § 2 kpk należało rozstrzygnąć na korzyść oskarżonego.

Na wstępie należy podnieść, iż materiał dowodowy w niniejszej sprawie – przedstawiony przez oskarżenie – w zasadzie ograniczał się jedynie do wyjaśnień oskarżonego i przedłożonej dokumentacji przez Biuro Komisarza Wyborczego Delegatura w W..

Przy tak swoistym materiale dowodowym, mimo jednoczesnego znacznego uzupełnienia go przez Sąd w toku postępowania dowodowego – z obiektywnych względów Sąd nie dysponował żadnym obiektywnym dowodem pozwalającym na wykluczenie prawdziwości wersji przebiegu zdarzenia przedstawionej przez oskarżonego.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w całości, albowiem brak jest jednoznacznych, bezpośrednich dowodów które mogłyby podważyć tę wiarygodność. Jednocześnie wyjaśnienia te pozostają zgodne z pozostałym materiałem

dowodowym zgromadzonym w sprawie, głównie w postaci zeznań świadków J. A. i S. W.. Dlatego też Sąd nie znalazł podstaw, by wyjaśnieniom oskarżonego odmówić przymiotu wiarygodności.

Sąd w pełni obdarzył przymiotem wiary zeznania świadka J. A., który potwierdził, że oskarżony D. S. telefonował do niego w sprawie złożenia oświadczenia albowiem świadek startował w wyborach już wcześniej i stąd posiadał wiedzę na temat obowiązujących procedur dotyczących złożenia sprawozdania finansowego, bądź też oświadczenia o niewydatkowaniu środków finansowych przez Komitet Wyborczy Wyborców (...). Zeznania tegoż świadka potwierdziły wyjaśnienia oskarżonego w zakresie wydrukowania i przekazania oskarżonemu oświadczenia, świadek podał również, że w jego obecności przedmiotowe oświadczenie zostało podpisane przez oskarżonego D. S.. Z relacji przedmiotowego świadka wynika również, iż kiedy po upływie dwóch tygodni zapytał on oskarżonego czy wysłał oświadczenie D. S. potwierdził, że dopełnił tej czynności. Świadek wskazał jednak, że oskarżony nie przedstawił mu dokładnych okoliczności wysłania oświadczenia, nie wskazywał w którym urzędzie pocztowym nadał list ani czy była to przesyłka zwykła czy polecona. Świadek w dalszej kolejności podał, że w poprzednich latach takie oświadczenia były wysyłane do Biura Komisarza Wyborczego za pośrednictwem poczty jednak nie posiadał wiedzy jakim listem były one nadawane, ponieważ nie należało to do obowiązków świadka (k. 65).

W ocenie Sądu zeznania J. A. są spójne, logiczne i korelują z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie i z tych też względów zasługują na wiarę. Jednocześnie stanowią one potwierdzenie treści wyjaśnień oskarżonego. Przedmiotowy świadek klarownie opisał okoliczności towarzyszące przygotowaniu i nadaniu oświadczenia przez D. S.. Świadek ten zeznawał bowiem jasno i konsekwentnie. W ocenie Sądu nic nie wskazywało na to, że świadek odtwarza jakieś wcześniej wymyślone okoliczności, chcąc niejako potwierdzić wyjaśnienia oskarżonego. Sam fakt, iż świadek J. A. jest szwagrem oskarżonego nie dyskryminuje automatycznie treści jego zeznań.

Zeznania przedmiotowego świadka w korelacji z wyjaśnieniami oskarżonego przemawiają zatem za przyjęciem, iż oskarżony pod koniec grudnia 2010r. wysłał oświadczenie o niewydatkowaniu środków finansowych przez Komitet Wyborczy Wyborców (...)listem zwykłym nadając go w Polskiej Placówce Pocztowej, adresując do Biura Komisarza Wyborczego Delegatura w W.. Relacja oskarżonego w tym zakresie jest w ocenie Sądu w pełni przekonująca.

Sąd uznał za wiarygodne również zeznania świadka S. W. – starszego radcy w Krajowym Biurze Wyborczym Delegatura w W., który szczegółowo opisał procedury wyborcze w zakresie przyjmowania dokumentacji, rejestracji komitetów wyborczych oraz przyjmowania sprawozdań z działalności finansowej komitetów obowiązujące w praktyce działalności Krajowego Biura Wyborczego Delegatura w W.. Przedmiotowy świadek wskazał, że zwykle przy rejestracji komitetu wyborczego pracownik poucza pełnomocników o ich obowiązkach, informacje te są przekazywane na piśmie jednak bez potwierdzenia ich przyjęcia oraz są zamieszczone na stronie internetowej Krajowego Biura Wyborczego. Świadek wskazał, że sprawozdanie finansowe można doręczyć do Biura Komisarza Wyborczego osobiście lub za pośrednictwem poczty. Z relacji przedmiotowego świadka wynika jednocześnie, iż w praktyce zwykle pełnomocnicy komitetów wyborczych składają oświadczenia osobiście, bądź przesyłają listami zwykłymi lub poleconymi. Podał, że jedynie dla potwierdzenia dopełnienia tego obowiązku pełnomocnik komitetu wyborczego winien nadać oświadczenie listem poleconym, żeby w razie potrzeby weryfikacji tego faktu nie było wątpliwości, jednak żaden z przepisów ustawy bądź przepisów wykonawczych nie wymaga nadania oświadczenia listem poleconym. Jak wynika z zeznań świadka, w praktyce w momencie braku wpływu sprawozdania finansowego lub oświadczenia komitetu nikt nie kontaktuje się z pełnomocnikiem komitetu wyborczego. Pracownicy Biura Komisarza Wyborczego nie mają takiego obowiązku, ani nie jest zwyczajowo przyjęta procedura upominawcza dla pełnomocników komitetów wyborczych. Świadek zeznał, iż inna procedura obowiązuje w przypadku rejestracji komitetów, gdzie w razie błędów bądź braków pracownicy wzywają niezwłocznie pełnomocnika komitetu wyborczego do ich uzupełnienia, co również potwierdza wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie. W dalszej kolejności świadek podał, że oświadczenia, które wpłyną do Biura Komisarza Wyborczego są dołączane do dokumentów rejestracyjnych danego komitetu albowiem treść oświadczenia jest weryfikowana. Świadek potwierdził również, że zajmował się przygotowaniem dokumentacji Komitetu Wyborczego Wyborców (...), która została przesłana zgodnie z żądaniem Sądu. Podał, że w takiej sytuacji jak w niniejszej sprawie, gdy Sąd zwraca się o przekazanie całości dokumentacji, są przekazywane wszystkie dokumenty

dotyczące tego podmiotu nawet jeśli są przechowywane osobno. Świadek wskazał, że komitet wyborczy ma obowiązek przechowywać dokumenty finansowe przez okres roku (k. 90).

Zeznania przedmiotowego świadka w korelacji z wyjaśnieniami oskarżonego również przemawiają za przyjęciem, iż oskarżony pod koniec grudnia 2010r. wysłał oświadczenie o niewydatkowaniu środków finansowych przez Komitet Wyborczy Wyborców (...) listem zwykłym nadając go w Polskiej Placówce Pocztovej, adresując do Biura Komisarza Wyborczego Delegatura w W., albowiem żaden przepis prawa nie obligował go do wysłania rzeczzonego oświadczenia listem poleconym, bądź do złożenia go osobiście w siedzibie Biura Komisarza Wyborczego. Relacja oskarżonego w tym zakresie jest w ocenie Sądu w pełni przekonująca.

Sąd uznał za w pełni wiarygodne dowody w postaci dokumentów, w tym: zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa wraz z załącznikami (k. 2-7 akt sprawy X K 205/12), dokumentacji dotyczącej działalności Komitetu Wyborczego Wyborców (...) przekazanej przez Krajowe Biuro Wyborcze – Delegatura w W. (k. 69-84 akt sprawy X K 927/12), kopii oświadczenia przedłożonego przez oskarżonego z dnia 25.11.2011 r. (k. 85 akt sprawy X K 927/12), pisma Poczty Polskiej S.A. z dnia 07.05.2014 r. (k. 100 akt sprawy X K 927/12), pisma Delegatury Krajowego Biura Wyborczego z dnia 07.05.2014 r. (k. 101 akt sprawy X K 927/12), kart karnych D. S. (k. 127 akt sprawy X K 205/12, k. 94 akt sprawy X K 927/12) jako że ich autentyczność, jak i wynikające z nich fakty nie budzą wątpliwości. Zostały one sporządzone rzetelnie przez uprawnione podmioty, prawidłowo pod względem formalnym i zgodnie z obowiązującymi przepisami, a ponadto korespondują one z materiałem dowodowym, który Sąd obdarzył wiarygodnością, wzajemnie się uzupełniając, potwierdzając i tworząc logiczną całość.

Reasumując powyższe ustalenia, w ocenie Sądu, wina i sprawstwo oskarżonego D. S. w zakresie popełnienia czynu polegającego na tym, że w okresie od 21 listopada 2010 roku do dnia 21 lutego 2011 roku w W. nie sporządził i przedłożył Komisarzowi Wyborczemu w W. sprawozdania finansowego Komitetu Wyborczego Wyborców (...) nie zostały udowodnione.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie doprowadził do ustalenia sprawstwa oskarżonego w zakresie zarzucanego mu czynu i w tym zakresie Sąd zobligowany był kierować się zasadą domniemania niewinności (in dubio pro reo). Wprawdzie nakaz ten odnosi się jedynie do takich wątpliwości, które nie dają się usunąć, jednakże w niniejszej sprawie brak jest jakichkolwiek wiarygodnych dowodów, które podważyłyby wyjaśnienia oskarżonego oraz zeznania świadków J. A. oraz S. W., a tylko takie dowody mogą stanowić podstawę do uznania winy i sprawstwa oskarżonego.

Nie można podważyć twierdzenia D. S., że wysłał on listem zwykłym oświadczenie o niewydatkowaniu przez Komitet Wyborczy Wyborców (...) środków finansowych albowiem są to przesyłki nierejestrowane, a ich doręczanie nie jest monitorowane ani ewidencjonowane. Ponadto, nie można ponad wszelką wątpliwość stwierdzić, że nadane na przełomie listopada i grudnia 2010 roku przez D. S. oświadczenie nie wpłynęło do Krajowego Biura Wyborczego Delegatura w W.. Jak wynika z wyjaśnień oskarżonego oraz z kopii przedłożonego na rozprawie oświadczenia, które wpłynęło do Krajowego Biura Wyborczego, Delegatura w W. w dniu 25.11.2011 r. (prezentata) złożył on to oświadczenie niezwłocznie po powzięciu wiadomości, że to pierwotnie wysłane nie zostało skutecznie doręczone. Z zeznań świadka S. W. wynika, iż dokumenty rejestracyjne komitetów wyborczych są przechowywane w formie papierowej oraz ewidencjonowane w systemie komputerowym jednak kolejne dokumenty które wpływają nie są już ewidencjonowane. Nadto S. W. zeznał, iż w przypadku żądania całości dokumentacji Krajowe Biuro Wyborcze przekazuje całość dokumentów dotyczących danego komitetu wyborczego nawet jeśli są one przechowywane w osobnych teczkach. Jednak kiedy Sąd rozpoznający niniejszą sprawę zwrócił się do Krajowego Biura Wyborczego, Delegatura w W. o przekazanie całości akt dotyczących Komitetu Wyborczego Wyborców (...) zostały Sądowi doręczone tylko dokumenty rejestracyjne, nie doręczono zaś powyżej opisanego oświadczenia, które ponad wszelką wątpliwość wpłynęło do Krajowego Biura Wyborczego, Delegatura w W. co zostało potwierdzone stosowną pieczęcią. Zgodnie z pismem Dyrektora Delegatury Krajowego Biura Wyborczego w W. z dnia 07 maja 2014 roku oświadczenie z dnia 25 listopada 2011 roku nie zostało dołączone do dokumentów Komitetu Wyborczego Wyborców (...) lecz zostało umieszczone w zbiorze sprawozdań finansowych komitetów wyborczych złożonych po terminie i pozostawione bez

dalszego biegu. W ocenie Sądu, złożenie oświadczenia po terminie nie pozbawia go waloru dokumentu dotyczącego Komitetu Wyborczego Wyborców (...), który to dokument winien się bezsprzecznie znaleźć w dokumentacji przesłanej do Sądu. Fakt złożenia oświadczenia po terminie uprawnia komisarza wyborczego do zaniechania nadania mu biegu jednak nie czyni go nieistotnym dla toczącego się postępowania karnego. Mając powyższe na uwadze Sąd doszedł do przekonania, że nie można wykluczyć, iż oświadczenie nadane przez oskarżonego D. S. listem zwykłym na przełomie listopada i grudnia 2010 roku wpłynęło do Delegatury Krajowego Biura Wyborczego w W. lecz nie zostało dołączone do dokumentów Komitetu Wyborczego Wyborców (...).

Finalnie baczyc należało również na fakt, że w myśl art. 84 ust. 7 ustawy z dnia 16 lipca 1998 roku Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw (Dz. U. 2010, Nr 176, poz. 1190 ze zm.), aktu obowiązującego w inkryminowanym czasie, pełnomocnik finansowy komitetu wyborczego był obowiązany przechowywać dokumenty związane z finansowaniem kampanii wyborczej przez okres co najmniej 12 miesięcy od dnia wyborów. Per analogiam przyjąć należało, że nawet gdyby oskarżony D. S.nadał oświadczenie zastępujące sprawozdania finansowe komitetu wyborczego listem poleconym, a nie zwykłym, a zatem posiadałby potwierdzenie nadania listu, nie musiałby nim dysponować w momencie wszczęcia postępowania w niniejszej sprawie i nie można byłoby mu czynić z tego zarzutu. Wybory zarządzono na dzień 21 listopada 2010 roku, wobec tego faktu D. S.miałby obowiązek przechowywania potwierdzenia nadania przesyłki do dnia 21 listopada 2011 roku zaś postępowanie przeciwko D. S.zostało wszczęte w dniu 29 listopada 2011 roku, a zatem po upływie wskazanego powyżej terminu ustawowego.

Należy zważyć, iż w przedmiotowej sprawie Sąd z urzędu dążył do usunięcia wątpliwości zaistniałych w sprawie, wynikających z ograniczeń materiału dowodowego, poprzez dopuszczenie dowodu z zeznań świadka J. A. i S. W. oraz dodatkowej dokumentacji związanej z działalnością Komitetu Wyborców Strażak i finalnie dokumentacji w zakresie nadanej przez oskarżonego przesyłki pocztowej. Przedmiotowe dowody utwierdziły Sąd w przekonaniu, iż ujawniony materiał dowodowy w żaden sposób nie stanowił podstawy do wykluczenia wersji wydarzeń przedstawionej przez oskarżonego, a wręcz przeciwnie, że w świetle tak ujawnionego materiału dowodowego właśnie wyjaśnienia oskarżonego należało uznać za wiarygodne.

Podkreślenia wymaga, że ocena każdego dowodu, jako przedstawiona sądowi orzekającemu musi być dokonywana z przekonaniem, że oskarżony nie popełnił zarzucanego mu czynu. Dopiero kiedy przeprowadzone dowody, ich ocena i wyprowadzone z nich wnioski, obalą owo przekonanie – można ferować wyrok skazujący. Stanowisko takie ma swoje uargumentowanie w treści art. 5 § 1 kpk w zw. z art. 7 kpk, jako, że przepisy tej ustawy uznają jedynie zasadę swobodnej oceny dowodów,, będącej efektem rozważań całokształtu ujawnionych w sprawie okoliczności, przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego oraz nie różnicują wartości dowodów od tego, w jakiej fazie postępowania i od kogo zostały pozyskane (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 29.04.2009r., sygn. II Aka 63/09, KZS 2009/7-8/90). Sprawstwo czynu winno być przy tym dla sądu merita bezsporne – nie wystarczy, by było ono choćby prawdopodobne, nawet gdyby stopień tego prawdopodobieństwa był duży (vide teza wyroku Sadu Najwyższego z dnia 02.04.2009r., sygn. II KK 303/08 Lex nr 507941).

Wobec wyczerpania możliwości poznawczych w toku postępowania Sąd podzielił pogląd wyrażony w orzecznictwie, iż „jeżeli na rozprawie zachwiana zostanie wersja oskarżenia, gdyż w świetle zebranych dowodów nie da się bez obawy popełnienia pomyłki wykluczyć innej wersji zdarzenia, aniżeli przyjęta w akcie oskarżenia – nie jest dopuszczalne przypisanie oskarżonemu zarzucanego mu czynu, albowiem w takiej sytuacji chroni go reguła in dubio pro reo (vide wyrok Sadu Najwyższego z dnia 04.12.1992r., sygn. WR 369/90, OSP 102/1992, poz. 12)

Zespół tych okoliczności doprowadził Sąd do przekonania, że w przedmiotowej sprawie brak jest tego typu dowodów, które pozwoliłyby ponad wszelką wątpliwość przypisać oskarżonemu popełnienie zarzucanego mu czynu. Biorąc pod uwagę powyższe, nie mogąc wykluczyć wersji wskazywanej przez oskarżonego D. S., Sąd uniewinnił w/wymienionego od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Wobec treści rozstrzygnięcia merytorycznego, zgodnie z treścią art. 632 pkt 2 kpk Sąd kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.